

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Veroniky Juříčkové v právní věci žalobce: **J. D.**, zastoupeného Mgr. Filipem Nečasem, advokátem, sídlem Malinovského nám. 603/4, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 3. 2021, č. j. KUZL 20787/2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 24. 8. 2021, č. j. 30 A 64/2021 - 45,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Městský úřad Staré Město zamítl dne 14. 12. 2020 žádost žalobce o dodatečné povolení stavby zahradního domku. Žalovaný následně zamítl žalobcovo odvolání. Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce u Krajského soudu v Brně. Krajský soud žalobě nevyhověl.

II. Návrh na odkladný účinek a vyjádření žalovaného

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost, v níž požádal o přiznání odkladného účinku.

[3] V odůvodnění žádosti stěžovatel uvedl, že právním následkem napadeného rozsudku, potažmo rozhodnutí žalovaného a rozhodnutí stavebního úřadu, je pokračování v řízení o odstranění stavby. Po vydání rozhodnutí o odstranění stavby přitom již výsledek řízení o dodatečném povolení stavby pozbude pro stěžovatele významu. Stěžovatel by sice stavbu mohl dodatečně povolit, to by však nic neměnilo na tom, že by ji musel v souladu s rozhodnutím o odstranění stavby zároveň odstranit, což by ho finančně poškodilo. Zásah do práv stěžovatele je zcela evidentní, ačkoliv napadený rozsudek nemá bezprostřední účinek spočívající v povinnosti žalobce stavbu odstranit.

[4] Naproti tomu újma způsobená přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti třetím osobám zde z povahy věci nepřipadá v úvahu. Stavba stojí na pozemku více než 40 let a nevyvolává žádné střety či problémy, naopak slouží k údržbě udržitelných prvků v krajině (čmelínů či ptačích budek). Z hlediska veřejného zájmu přiznání odkladného účinku „jen“ odsouvá účinky rozhodnutí žalovaného po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozsudku přezkoumávána. Stěžovatel tak má za to, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není v rozporu s důležitým veřejným zájmem a že podmínky pro jeho přiznání jsou splněny.

[5] Žalovaný s návrhem nesouhlasí, neboť přiznáním odkladného účinku se navýší náklady soudního řízení. Věcné důvody uvedené v návrhu ponechává na zvážení soudu.

III. Posouzení návrhu Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení návrhu a po zvážení všech důvodů a skutečností přednesených stěžovatelem dospěl k závěru, že nejsou naplněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[7] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Nejvyšší správní soud předně uvádí, že *„poskytnutí odkladného účinku má mimořádný charakter: soud tu totiž před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy“* (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2003, č. j. 7 A 115/2002 - 67, č. 760/2006 Sb. NSS).

[9] V usnesení ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014 - 56 Nejvyšší správní soud dále uvedl: *„Odkladný účinek má proto charakter institutu výjimečného a měl by statisticky vzato být přiznáván v menšině případů, nikoli zpravidla. Je pravda, že čistě jazykový výklad § 73 odst. 2 s. ř. s. by mohl svádět k závěru, že při posuzování, zda odkladný účinek přiznat, anebo nikoli, se poměřuje pouze a jen vzájemný poměr újmy žadatele o jeho přiznání a újem jiných osob. V tomto smyslu by tedy i vcelku nepatrná újma žadatele mohla být důvodem přiznání odkladného účinku, byl-li by újem ostatních osob ještě mnohem „nepatrnější“. Takový mechanický výklad by však opomíjel základní znak institutu odkladného účinku, a sice, jak již bylo shora zmíněno, že jde o institut výjimečný, který nemá být v řízeních před správními soudy pravidlem. Měl-li by pravidlem být, nestanovil by zákonodárce jako základní pravidlo, že žaloba resp. kasační stížnost odkladný účinek nemají. Pojímání odkladného účinku jako výjimky z pravidla tedy znamená, že újma, která má brozit žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že žaloba resp. kasační stížnost odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno. Významnou bude újma spíše tehdy, nebude-li možno v případě, že bude napadené správní rozhodnutí naplněno a poté shledáno nezákonným a zrušeno, v podstatných ohledech navrátit v původní stav jím způsobené následky či dopady. Významnou bude též spíše tehdy, půjde-li sice při uplatnění rozhodnutí*

pokračování

o následky vratné či napravitelné, avšak takového rázu, že způsobí žadateli vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě, fungování, činnosti apod.“

[10] Jak uvedl sám stěžovatel v žádosti o přiznání odkladného účinku, výkonem nebo jinými právními následky rozhodnutí mu nehrozí bezprostřední újma, poukazuje pouze na skutečnost, že stavební úřad bude nucen pokračovat v řízení o odstranění stavby, přičemž teprve toto rozhodnutí by mu mohlo způsobit skutečně nepříznivé vážné následky v podobě nutnosti odstranění stavby a s tím spojených finančních nákladů.

[11] Takovou újmu však Nejvyšší správní soud neshledal jako dostatečně závažnou, která by sama o sobě byla způsobitelná být důvodem pro přiznání odkladného účinku, proto ani nepřikročil k poměřování této újmy s právy třetích osob a veřejným zájmem.

[12] Pokud rozhodnutí o odstranění stavby bude vydáno dříve než rozhodnutí o kasační stížnosti, stěžovatel má možnost se proti němu bránit u správního soudu stejně, jako to učinil nyní. Potenciální zrušení rozhodnutí o dodatečném nepovolení stavby na základě kasačního řízení by pak ve vztahu k rozhodnutí o odstranění stavby bylo důvodem pro obnovu řízení.

[13] Nejvyšší správní soud v této souvislosti vzal v potaz i závěry vyslovené rozšířeným senátem Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 22. 10. 2019, č. j. 6 As 211/2017 - 88, č. 3948/2019 Sb. NSS, ohledně nutnosti zohlednit při přezkumu navazujícího správního rozhodnutí (zde případné budoucí rozhodnutí o odstranění stavby) k žalobní námitce i zrušení podmiňujícího rozhodnutí správního orgánu (zde rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby), a to i v případě, že k němu dojde po vydání napadeného rozhodnutí správního orgánu.

[14] Stěžovatelem uváděné skutečnosti neodůvodňují přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti, soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

[15] Soud závěrem dodává, že z rozhodnutí o žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoliv závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, či usnesení rozšířeného senátu č. j. 10 Ads 99/2014 - 58).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. října 2021

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu